

8. L'organització de l'escoltisme

Els grups escoltes

La base de l'organització escolta és el grup de 4 a 6 membres, que tindrà diferents noms en el moviment masculí i el femení, segons l'edat i que va variar al llarg del temps. El segon esglaó és el grup format per 2 fins a 4 grups bàsics, que també prenen noms distints igualment que els grups base.

Colla del AE Verge de Lluc. Camp d'estiu 1993. cedida per Paco Moya.

La secció unitària

Des de la represa de l'escoltisme mallorquí els al·lots de 12 a 16 anys, formaven les patrulles. En el moviment femení a aquests grups se'ls anomenava garbes. Dues o més patrulles o garbes, fins a quatre, constituïen una secció. Aquesta agrupació i denominacions va durar fins a la introducció el 1968 de la nova organització que dividia les seccions tradicionals en dos grups d'edat: els rangers o esplet dels 12 a 14 i els pioners o caravel·les, de 14 a 17 anys.

Llobatons i Saines

AE Capità Angelats, Sóller. Inici de curs 2001. Llops i daines.

Fins a l'aparició dels ferrerets el 1986 que es crearen per acollir els nins i nines de 6 a 7 anys, eren la branca més tendre de l'escoltisme, la formaven, en principi per separat, ara junts, nins i nines de 8 a 12 anys. El seu mètode s'inspira en el *Llibre de la jungla*, de Rudyard Kipling. El seu funcionament està basat, com tot l'escoltisme, en petits grups de nins o nines, i ara de nins i nines junts que rebien el nom de sisenes. Del *Llibre de la jungla* es treu tota la nomenclatura pròpia del llobatisme: l'*Akela* en lloc de cap de llops, *Baloo*, en lloc d'ajudant . . .

Rangers i Esplet

Els rangers i l'esplet varen ser fruit d'una adaptació del mètode escolta davant la necessitat de separar els trams d'edat dels al·lots i al·lotes que formaven la secció. Els rangers i esplet varen agrupar els nins i nines de 12 a 14 anys. A Mallorca, aquesta divisió es

va fer oficialment el 1970, després d'una experiència de més de dos anys.

Pioners i Caravel·les

Pioners i Caravel·les del AE Verge de Lluc, 1995, cedida per Paco Moya.

Després de la mateixa experimentació a la que va conduir a la creació dels rangers i esplet, l'escoltisme mallorquí va crear els grups d'al·lots i al·lotes de 14 a 16 anys que reberen el nom de pioners i caravel·les.

Ruta

La ruta, o els ròvers, o també les guies, pel cas de les al·lotes, els noms eren sinònims i s'usaven indistintament, és l'etapa dels de més de 17 anys dins el cicle formatiu de l'escoltisme. Amb el temps, els ròvers i les guies, formarien el que avui es coneix com els ruta. La importància d'aquesta etapa és innegable, ja que aporta a l'escoltisme els futurs caps dirigits.

Ferrerets

El 1986, alguns grups escoltes mallorquins començaren una experiència amb nins i nines de 6 i 7 anys. Una espècie de granota, endèmica de Mallorca, en perill d'extinció, els ferrerets, els hi donarà nom. Els ferrerets varen ser reconeguts oficialment per l'escoltisme mallorquí el 1991.

L'Agrupament.

És l'organització que agrupa a les distintes unitats escoltes d'edats diferents d'un mateix barri, parròquia o poble.

Coeducació

Una garba del esplet de al·lotes guies del AE Sant Josep Obrer, 1960. cedida per Paco Moya.

Des dels seus orígens l'escoltisme mallorquí va tenir molt marcada la diferència entre el moviment masculí i femení. A partir de la dècada dels cinquanta es donaren les primeres experiències coeducatives a alguns moviments escoltes europeus. Els any seixanta l'escoltisme laic francès havia fusionat les associacions masculines i femenines. A Catalunya el

tema de la coeducació va provocar debats i tensions a partir de finals dels anys seixanta.

Patrulla del AE masculí Ramon Llull, 1960 cedida per Dolors Forteza-Rei.

També a l'escoltisme mallorquí per aquests anys es dona en força el debat sobre la coeducació. Alguns agrupaments feren experiències mixtes però en general els dirigents del moviment es resistiren a la unificació d'unitats. Alguns sectors de pares veien en recel que es fessin activitats conjuntes però al mateix temps la Llei d'educació de 1970 ja preveia l'ensenyament mixt. La confrontació entre els partidaris de mantenir la fidelitat a la tradició escolta i els que propugnaven la necessitat d'adaptar-se en cada moment als nous temps es plantejava en aquest tema amb intensitat. El 1973 tingué lloc una assemblea conjunta del guiatge i l'escoltisme de Mallorca en la que es va avançar força en la unificació i es va constituir un grup d'estudi sobre la coeducació. Progressivament, no sense resistències i debats, l'escoltisme mallorquí va avançar cap a les unitats mixtes i la coeducació.

Passes Nadal 2003. AE Eladi Homs. Cedida per Jordi Forteza-Rei.